

Komentár evanjelia na pondelok 18. týždňa v Cezročnom období: Boh žehná našu štedrosť

Komentár na pondelok 18.
týždňa v Cezročnom období.
„Vy im dajte jesť!“. Ježiš
požehnáva našu štedrosť, či mu
dáme veľa alebo málo, všetko
znásobí. Daj nám väčšiu vieru!

Evanjelium (Mt 14, 13-21)

Keď Ježiš počul o smrti Jána Krstiteľa,
odobral sa odtiaľ lodkou na pusté
miesto do samoty. Ale zástupy sa o
tom dopočuli a pešo išli z miest za

ním. Keď vystúpil a videl veľký zástup, zľutoval sa nad nimi a uzdravoval im chorých. A keď sa zvečerilo, pristúpili k nemu učeníci a hovorili:

„Toto miesto je pusté a čas už pokročil. Rozpusť zástupy, nech sa rozídu do dedín kúpiť si jedlo.“

Ale Ježiš im povedal:

„Nemusia nikam chodiť; vy im dajte jesť!“

Oni mu vraveli:

„Nemáme tu nič, iba päť chlebov a dve ryby.“

On povedal:

„Prineste mi ich sem!“

Potom rozkázal, aby si zástupy posadali na trávnu. Vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, dobrorečil, lámal chleby a dával

učenikom a učenici zástupom. Všetci jedli a nasýtili sa, ba ešte nazbierali dvanásť plných košov zvyšných odrobín. A tých, čo jedli, bolo asi päťtisíc mužov, okrem žien a detí.

Komentár

Evanjelium dnešnej svätej Omše nám opäť predstavuje Ježiša, ktorý hľadá samotu pri rozhovore s Otcom. K tomuto vzťahu, ktorý nám evanjelisti pripomínajú pred uskutočnením mnohých zázrakov, pristupujeme skryto a zároveň s bázňou a chvením, pretože ide o priblíženie sa k priepasti, ktorú nemôžeme skúmať. Je to sám Ježiš, kto nás pozýva, aby sme sa pozerali: chce, aby sme ho videli modliť sa a chceli sa modliť s Otcom: modliť sa ako deti (porov. Mt 14, 23; Mk 1, 35; 11, 24; Lk 5, 16; 6, 12; 9, 18; 11, 1). Ježišova „samota“ v

modlitbe nám tiež hovorí, že tam, v Otcovi, je všetko, čo potrebujeme, pokrm, ktorý nás zdokonaľuje. Ľudia, ktorí Ježiša najtesnejšie nasledovali, boli zmätení jeho dôvernosťou s Otcom. Ich srdcia, naplnené jeho spôsobom porozumenia, mysleli na potreby, ktoré považovali za najnaliehavejšie, a predsa nedokázali pochopiť, že existujú aj hlbšie potreby.

Ježiš odišiel na odľahlé miesto na člne, ostatní išli z miest. Náš Pán vie, ako sa „priblížiť“ k Otcovi, pozná cestu. On je Cesta. On nám ukazuje, čo je pravý pokrm a kde ho možno nájsť. Ježiš pristupuje k tomuto pokrmu, k Otcovej vôli, so srdcom plným Lásky, bez náznaku sebeckva. Naše sebeckvo robí naše túžby malými, ale v Kristovi sú očistené a odhalené v celej svojej veľkosti. Evanjelium svätej Omše nám ukazuje Ježiša, ktorý nám túži dať to, čo potrebujeme, ale tiež túži urobiť to

prostredníctvom toho, čo môžeme ponúknuť jeden druhému, aj keď si myslíme, že máme málo. Nech máme čokoľvek, aj keď sa to zdá málo, niekoľko chlebov a rýb, vždy to bude obohatené samotným Ježišom pomocou viery a lásky, s ktorou sa delíme o to, čo sme a čo máme. Ježiš požehnáva našu štedrosť: čas, spoločnosť, oblečenie, vyučovanie, modlitbu, návštevu. To sú naše chleby a naše ryby, ktoré darované z lásky a s láskou sú požehnané, ako boli požehnané nádoba s múkou a nádoba s olejom vdovy zo Sarepty, ktoré sa nevyčerpali bez ohľadu na to, koľko sa z nich vzalo (1Kr 17, 8-24).

Juan Luis Caballero // Allkindza
- Getty Images Signature

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/lunes-to-18/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/lunes-to-18/) (25.03.2025)